As función sintácticas

Metódo 1: **preguntámoslle ao verbo**	Función sintáctica	Método 2: **probas fiables**	Exemplos
QUEN?	**SUXEITO**	SN referido a seres animados concorda en número e persoa co verbo. Pode substituírse polos pronomes tónicos eu, ti, ela, el, nós, vós, elas, eles.	Ladra moito o can. = Ladra moito el Traballades moito ti e Helena. = Traballades moito vós.
QUE?	**SUXEITO**	SN referido a cousas concorda en número e persoa co verbo. Pode substituírse en singular por *isto* ou *iso*; en plural por *estas/esas cousas*.	Gústame moito a música. = Gústame moito iso. Gústanme moito as mazas agres = Gústanme moito esas cousas.
	ATRIBUTO	Aparece cos verbos copulativos (tamén chamados atributivos) *ser, estar, parecer* e *semellar.* Concorda sempre co suxeito en xénero e número e admite a substitución pronominal.	Sara é avogada **=** Sara éo Sara e Helena son avogad**as** = Sara e Helena sono
	COMPLEMENTO DIRECTO	Substitución polo pronome de 3ª persoa átono a/o (s), no/na (s), lo/la (s) Transformación en pasiva (o obxecto directo da activa pasa a suxeito da oración pasiva)	Ela repara o ordenaor = Ela repárao Xosé acendeu o ordenador = Xosé acendeuno Ti acendes o ordenador = Ti acéndelo [oración activa] Eu fixen o almorzo (CD) → [oración pasiva] O almorzo (SUX) foi feito por min
	COMPLEMENTO INDIRECTO	Na transformación á pasiva permanece invariable. É frecuente que o obxecto indirecto apareza redobrado: SN (lle, che…) + SPrep. (a ninguén, a ti)	Xosé pediume un euro → Un euro foime pedido por Xosé. Non lle digas iso a ninguén. Dareiche as chaves a ti.
COMO?	**ATRIBUTO**	Aparece cos verbos copulativos (tamén chamados atributivos) *ser, estar, parecer* e *semellar.*	Alicia está content**a** **=** Alicia estáo Alicia e Helena están content**as**= Alicia e Helena estano

		Concorda sempre co suxeito en xénero e número e admite a substitución pronominal.		
	COMPLEMENTO PREDICATIVO	Complementa ao verbo e tamén ao suxeito ou ao complemento directo. Concorda en xénero e número con estas dúas funcións sintácticas. Non admite substitución pronominal		A muller mira absorta o xardín → ~~A muller míraa o xardín.~~ O rapaz mira absorto o xardín. (CPredicativo que modifica o verbo e o suxeito [o rapaz]) Elas deixaron as motos acesas. (CPredicativo que modifica o verbo e o complemento directo [as motos]) El deixou a moto acesa.
	C. CIRCUNSTANCIAL DE MODO	Algúns poden ser substituídos por adverbios	É invaribale. Pódese substituír por ASÍ.	A muller mira con atención as flores do xardín.
CANDO?	**CCTEMPO**			A tenda abre ás nove.
ONDE?	**CCLUGAR**			Vive en Vigo.
CANTO?	**CCCANTIDADE**			Custoume moitos cartos ese pantalón.
POR QUE?	**CCCAUSA**			Non puiden durmir polo ruído.
CON QUE?	**CCINSTRUMENTO**			Abriu a porta cunha tarxeta.
CON QUEN?	**CCCOMPAÑÍA**			Foi cear cos seus amigos.
PREPOSICIÓN + QUE/ QUEN?	**COMPLEMENTO DE RÉXIME**	Está formado sempre por un sintagma preposicional. A preposición é esixida polo verbo (depender de, falar de, pensar en, confiar en, contar con, optar por...). É substituíble por pronomes tónicos ou polo pronome neutro *niso*.		Falaron de Lidia = Falaron dela. Pensaron nas vacacións = Pensaron niso.
POR QUEN?	**COMPLEMENTO AXENTE**	SPreposicional nunha oración co verbo en voz pasiva (ser + participio)		A lavadora foi reparada pola electricista.